

DATA – LE(E)K

Een paar weken geleden vond iemand een boodschappenbriefje in een winkelwagentje. Op de achterzijde van het briefje stonden patiëntgegevens van het HagaZiekenhuis. De vinder had het boodschappenbriefje natuurlijk weg kunnen gooien, maar besloot het naar de politie te brengen, de overdracht te fotograferen én dat te delen met Omroep West. Misschien vond de vinder dat verantwoordelijke burgers zich zo horen te gedragen, maar bij ons thuis noemen ze zo iets gewoon 'een naaistreek.'

In vaktermen is het een datalek.

Mooi woord, datalek. We gebruiken heel vaak metaforen uit het dagelijks leven om de soms onbegrijpelijke technologie inzichtelijk te maken. De digitale snelweg. Het bureaublad. Een datawarehouse. De prullenmand. De cloud.

Soms zie je het ook wel eens andersom. Een gevolg van de oprukkende digitale technologie. Je noemt dat een boomerang-metafoor. Als je naar nieuwe objecten en ideeën buiten de digitale wereld gaat verwijzen in digitale termen. Een prachtige zonsondergang wordt dan 'instawaardig'. Of als je even teveel informatie krijgt, dan heb je een overload.

Het is een begin, maar de mooiste voorbeelden zijn vooralsnog de klassieke metaforen. Mijn favoriet is een datalake. Een meer vol data. Klinkt bijna poëtisch, zeker als je weet dat het gewoon een server is met veel opslag. Pas stond ik hierover met iemand binnen Fontys te praten, die zei: weet je, Rens, eigenlijk ben ik ook een datalake. Dat was even verwarrend, maar als snel begreep ik dat hij bedoelde dat hij weinig verstand had van data.

Een data-leek, dus.

Eentje die moeite had met metaforen.